

Nit freda, dies senzills

Un relat de: [petit marrec](#)

Una nit fosca després d'un dia senzill

T'aixequés amb ànims i un sol radiant amb ganes de menjarte el món.

Pero, un dia més, te n'adones que res canvia...

Que segueixes mantenint els mateixos contactes en les xarxes socials cibernètiques, sense que cap d'ells mostri interès algun per mantenir una conversa saciable...

Mires els correus, esperant una gran notícia o quelcom que et desperti un gran interès, bucejant entre spam i mails en cadena; mentre vas prement el boto de m'agrada, en una de les 5 finestres obertes que tens al pc, perquè tothom te pressa i vivim en una autèntica histeria permanent.

Aixequés el cap, mires l'hora i surts de casa a la recerca d'una aventura.

Compres, vens, i consumeixes, prostituint socialment per ésser un més.

Corres per arribar a la feina, una feina on si les mirades matessin, ja fora mort... On, per créixer, has de reproduir el que et demanen o apoiarte a la paret per fer de torre de control.

Esperant una conversa o una mirada d'algu, un watsapp... mires a la gent que t'envolta al metro, al bus... et fixes com vesteixen, com son, fins i tot si tenen els mateixos dits que tu a les mans..

Mes enllà d'aquesta normalitat, et sents atrafegat però viu.

Busques distreure't i fer milers de coses, com els nens d'avui en dia, tenint sempre en compte que ets adult, i que ningú ho farà per tu.

Aixequés el cap, respires la merda d'aire que et recobreix cada part del teu cos, ple de mentides, fums i prejudicis, i tornes a caminar.

En aquell precís instant en el que trobes una petita clariana, i observes on ets, et truquen per tocar-te els nassos, companyies de telefonia, algu inoportu...

Et sona el telèfon, però no saps si és el teu, perquè avui en dia tots sonen igual; el mires, el tornes a mirar, pares la música que fa estona que sona..., no t'han parlat a tu, però escrius als primers contactes de la llista per a buscar conversa, ja que al teu voltant, tots estan més pendents de teclejar en aparells electrònics, que per mantenir mirades interessants.

I després de molts altres maldecaps que t'ha comportat el dia, i que cadascu busca amagar, encens la cigarreta, l'encens o la vela que t'ilumina, la que et fa agafar aire, i pensar el l'endemà...

Un nou dia, calent, on potser res del que vas viure ahir és igual, en el que potser descobreixes algu, o un lloc especial, en el que viure, equivocar-se i patir et fan més fort. en el que et pots permetre canvis i petites despeses .

com va dir una gran persona molt propera a mi, "un canvi de camí a la vida sempre és bo, ningú t'ha dit que t'hagis d'oblidar dels camins que has recorregut".

Molt bona nit, fosca, senzilla i complexa a la vegada; i molt bon dia, diferent i ple de somriures per descobrir.